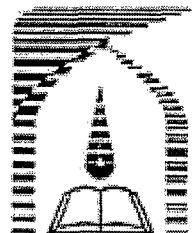

١٠٨٢٣

دانشگاه تربیت مدرس

دانشکده علوم انسانی

پایان نامه دوره کارشناسی ارشد فلسفه غرب

دیالکتیک عقل در افلاطون و دیالکتیک ایمان در کییر کگارد

اردشیر محمودی

استاد راهنما

دکتر سید حمید طالبزاده

استاد مشاور

دکتر محسن کدیور

آبان ۱۳۸۶

۱۹۰۹۳۳

۱۳۸۷ / ۲ / ۲۵

تاییدیه اعضای هیات داوران حاضر در جلسه دفاع از پایان نامه کارشناسی ارشد

اعضای هیات داوران نسخه نهایی پایان نامه خاکم آفای (لئوپولد گردن) تحت عنوان ...، بیانیه کنیتیکی، عقلی، پر از عذر طبیعی در پایان نامه این کارگردان ...

را از نظر فرم و محتوى بررسی نمودند پذیرش آن را برای تکمیل درجه کارشناسی ارشد پیشنهاد می کنند.

اعضای هیات داوران

۱- استاد راهنمای دکتر سید محمد جباری

۲- استاد مشاور دکتر «علی‌حسین» مجتبی نور

۳- استاد ناظر دکتر رضا کنڑن

۴- استاد ناظر دکتر محمد رضا لطفی

۵- نماینده شورای تحصیلات تکمیلی دکتر رضا کنڑن

دستورالعمل حق مالکیت مادی و معنوی در مورد نتایج پژوهش‌های علمی

دانشگاه تربیت‌مدرس

مقدمه: با عنایت به سیاستهای پژوهشی دانشگاه در راستای تحقق عدالت و کرامت انسانها که لازمهٔ شکوفایی علمی و فنی است و رعایت حقوق مادی و معنوی دانشگاه و پژوهشگران، لازم است اعضاً هیأت علمی، دانشجویان، دانشآموختگان و دیگر همکاران طرح، در مورد نتایج پژوهش‌های علمی که تحت عنوانین پایان‌نامه، رساله و طرحهای تحقیقاتی با هماهنگی دانشگاه انجام شده است، موارد ذیل را رعایت نمایند:

ماده ۱ - حقوق مادی و معنوی پایان‌نامه‌ها/ رساله‌های مصوب دانشگاه متعلق به دانشگاه است و هرگونه بهره‌برداری از آن باید با ذکر نام دانشگاه و رعایت آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های مصوب دانشگاه باشد.

ماده ۲ - انتشار مقاله یا مقالات مستخرج از پایان‌نامه/ رساله به صورت چاپ در نشریات علمی و یا ارائه در مجامع علمی می‌باید به نام دانشگاه بوده و استاد راهنما نویسنده مسئول مقاله باشند.

تبصره: در مقالاتی که پس از دانشآموختگی بصورت ترکیبی از اطلاعات جدید و نتایج حاصل از پایان‌نامه/ رساله نیز منتشر می‌شود نیز باید نام دانشگاه درج شود.

ماده ۳ - انتشار کتاب حاصل از نتایج پایان‌نامه/ رساله و تمامی طرحهای تحقیقاتی دانشگاه باید با مجوز کتبی صادره از طریق حوزه پژوهشی دانشگاه و براساس آئین‌نامه‌های مصوب انجام شود.

ماده ۴ - ثبت اختراع و تدوین دانش فنی و یا ارائه در جشنواره‌های ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی که حاصل نتایج مستخرج از پایان‌نامه/ رساله و تمامی طرحهای تحقیقاتی دانشگاه باید با هماهنگی استاد راهنما یا مجری طرح از طریق حوزه پژوهشی دانشگاه انجام گیرد.

ماده ۵ - این دستورالعمل در ۵ ماده و یک تبصره در تاریخ ۱۲۸۴/۴/۲۵ در شورای پژوهشی دانشگاه به تصویب رسیده و از تاریخ تصویب لازم‌الاجرا است و هرگونه تخلف از مفاد این دستورالعمل از طریق مراجع قانونی قابل پیگیری خواهد بود. ۱۲۸۴/۶/۱۷

آیین نامه چاپ پایان نامه (رساله) های دانشجویان دانشگاه تربیت مدرس

نظر به اینکه چاپ و انتشار پایان نامه (رساله) های تحصیلی دانشجویان دانشگاه تربیت مدرس، مبین بخشی از فعالیتهای علمی - پژوهشی دانشگاه است بنابراین به منظور آگاهی و رعایت حقوق دانشگاه، دانش آموختگان این دانشگاه نسبت به رعایت موارد ذیل متعهد می شوند:

ماده ۱: در صورت اقدام به چاپ پایان نامه (رساله) ی خود، مراتب را قبلاً به طور کتبی به «دفتر نشر آثار علمی» دانشگاه اطلاع دهد.

ماده ۲: در صفحه سوم کتاب (پس از برگ شناسنامه) عبارت ذیل را چاپ کند:

«کتاب حاضر، حاصل پایان نامه کارشناسی ارشد / رساله دکتری نگارنده در رشته عصر است که در سال ۱۳۸۹ در دانشکده علوم انسانی دانشگاه تربیت مدرس به راهنمایی سرکار حکیم اجنب آقای دکتر سید محمد طاهرزاده، مشاوره سرکار خلمنم اجنب آقای دکتر حسن کرد و مشاوره سرکار خانم اجنب آقای دکتر از آن دفاع شده است.»

ماده ۳: به منظور جبران بخشی از هزینه های انتشارات دانشگاه، تعداد یک درصد شمارگان کتاب (در هر نوبت چاپ) را به «دفتر نشر آثار علمی» دانشگاه اهدا کند. دانشگاه می تواند مازاد نیاز خود را به نفع مرکز نشر درعرض فروش قرار دهد.

ماده ۴: در صورت عدم رعایت ماده ۳، ۵۰٪ بهای شمارگان چاپ شده رابه عنوان خسارت به دانشگاه تربیت مدرس، تأدیه کند.

ماده ۵: دانشجو تعهد و قبول می کند در صورت خودداری از پرداخت بهای خسارت، دانشگاه می تواند خسارت مذکور را از طریق مراجع قضایی مطالبه و وصول کند؛ به علاوه به دانشگاه حق می دهد به منظور استیفاده حقوقی خود، از طریق دادگاه، معادل وجه مذکور در ماده ۴ را از محل توقيف کتابهای عرضه شده نگارنده برای فروش، تامین نماید.

ماده ۶: اینجانب (در پشت عذرخواهی)
دانشجوی رشته عصر و گرایش عذرخواهی
قطع (رس)

تعهد فوق وضمانت اجرایی آن را قبول کرده، به آن ملتزم می شوم.

نام و نام خانوادگی:

تاریخ و امضای:

۸۷/۱۲/۱۶

تقدیم به:

تمامی تجلیات هستی در زندگی ام که با پیام‌های خود مرا به طلب حکمت و فلسفه دعوت نمودند.

و به پادر و مادرم؛ واسطه‌های فیض و وجودکه رنج و محنت این دعوت ناگهانی و اضطراب و غم این سرگردانی، وجود نازنین شان را آزرد.

سپاس و قدردانی

دورد بی پایان پروردگاری را سزاست، که با قلم مهر خویش نقش آدم را از خزینه علم و غیب خود بر صحفه آفاق پدیدار ساخته، و با دمیدن رایحه عشق خود ندای بازگشت را بر لوح نفس او دمیده، و با سیر او در ابتلایات زندگی زمینی، عیار وجودش را سنجیده، و با ارسال انبیاء، اولیاء، حکیمان و اهل علم نعمت را بر او اتمام بخشیده، و مزد این منت خویش را با لطف متابعت از ایشان مستر ساخته، و در پایان با ظهور ولی کامل، آسمان را به زمین متصل و با آشکار کردن تمامی الطاف مکنون خویش، بندگان را غرق سرور و شادی ساخته و این بهجهت را مایه عروج آنان خواهد گردانید.

بر خود لازم می دانم که سپاس بی شائبه خود را به همه معلمان و اساتید دوران تحصیل اعلام دارم، بویژه استاد محترم جناب آقای دکتر طالبزاده که با راهنمایی های کریمانه و دادن فرصت تفکر آزاد در حین تحقیق، در به انجام رسیدن یک پژوهش فلسفی آن چنانکه شایسته یک تأمل فلسفی است، لطف خویش را بر این اینجانب تمام نمودند، و جناب آفای دکتر کدیور که مشاورت این تحقیق را صمیمانه تقبل نمودند، و دیگر اساتید محترم جناب آقایان: جهانگیری، مجتبه‌ی، حقیقت، غفاری، قوام‌صفری، خاتمی، بهشتی، ریخته‌گران، اکبریان، شایگان، سعیدی‌مهر و عالمی.

تواضع و فروتنی خالصانه خود را به پدر و مادرم نثار می کنم، کسانی که خداوند سرچشم‌های بی دریغ و بی اختیار مهریانی را در وجودشان جاری ساخته، و به واسطه این محبت سرشار و سخاوت آن بر دیگران بوده که پروردگار سهم مرا از رحمتش فزوئی بخشیده، و به خواهران و برادران عزیزم که همواره با دعاهای پاک خویش مرا مرهون و مدیون مهر و صفاتی خود کرده‌اند. همیشه و در همه حال از پروردگار بزرگ خاضعانه خواسته‌ام که او خود فرصت و اسباب ادای دین به این عزیزان را برایم فراهم نماید، چرا که مرا یاری انجام این وظیفه آسمانی نبوده و نیست.

احترام و ادب خود را تقدیم تمامی دوستان و همکارانی می کنم که هر یک به نحوی در طول این مدت مرا با مهریانی‌های خود شرمنده ساخته‌اند، به ویژه جناب آقایان: رضایی، سیدآبادی، میرجهانی، اسکویی، میرشکاران، قربی، فیض‌اله، بهزادپور، احمدی‌فر، جهانی، پرهیزکار، ضارب‌کهن و هاشمی.

چکیده:

نسبت وجهه عقلی و ایمانی بشر همواره در طول تاریخ و به انحصار مختلف مورد بحث بوده است، نشانه‌های ظهور این بحث به قبل از ادیان ابراهیمی باز می‌گردد. در آنجا که انسان درگیر تبیین‌های مبهم خود در خصوصیات اسطوره‌ای، عقلی و طبیعی خود بود. با ظهور فلسفهٔ یونان و بویژه تفکر افلاطون بود که این مباحث مبهم و درهم شکلِ منظم فلسفی به خود گرفت که این امر خود ریشه در رختهٔ قوهٔ عقل در عالمی داشت که ویژگی آن تبیین ادبی، اسطوره‌ای و شعری بود. افلاطون با مطرح کردن "بود و نمود" آدمی را از مقام وحدتِ شعری-اسطوره‌ای وارد مقام امکانِ فلسفی نمود. در مرتبهٔ امکان، که تعلیق بین هستی و نیستی است، عقل فراغت یافت که به مرتب کردن مراتب عالم با سیر دیالکتیکی در سه مرحلهٔ پردازد. در سیر اول فیلسوف در ضمن گفتگو با افراد با کشف امر کلی و با اعتراف به جهل خود نسبت به شناخت حقیقی، همزمان به غایت تربیتی و نظری نائل آمده و با این تمهد در این قصد بود که به سوی واقعیت و حقیقتِ تعاریفِ کلی و صفاتِ اخلاقی مرحلهٔ اول سیر کند و بدین طریق مسافر عالم مثل شده و این سیر را تا کلی ترین و حقیقی ترین امر یعنی مثال خیر انجام می‌داد. پس از شهود حضوری مثال خیر، فیلسوف دوباره به میان اجتماع بازگشته و به طرح‌ریزی نظام‌های مختلف اجتماعی-سیاسی بر اساس تجربیات سیرهای قبلی خود می‌پرداخت. اما با ظهور تفکر جدید در غرب نظام سلسلهٔ مراتبی و متافیزیکی عالم به هم ریخته و به تبع آن نیز نسبت فرد با امر قدسی و مطلق دچار تغییری اساسی شد. این نسبت زمانی به سوی وجهه پدیداری (آفاقی) و تاریخی و گاهی به سوی وجهه ناپدیداری (نفسی) عالم و آدم در نوسان بوده و هست. در این میان کی‌یرک‌گارد به عنوان پدر مکتب اگریستانسیالیسم در انتقاد به آفاقی‌شدن بیش از حد امور انسانی به واسطهٔ تفکر انتزاعی علمی و فلسفی، رأی به امکانات وجه ناپدیداری نفس آدمی داد. در این تحقیق پس از بررسی و مقایسهٔ وجهه‌ی از تفکر افلاطون و کی‌یرک‌گارد، به این نتیجه رسیدیم که رشد عقلی و ایمانی و هماهنگی میان آن دو نیازمند توجه به اختلافات موجود در خلقت و امکانات نهفته در آن است و از این طریق به نقص‌های دو متفکر که خود ریشه در نقص بشری دارند، اشاره شده است. نتیجهٔ بسیار مهمی که از تأمل در طی این تحقیق عاید نگارنده شد، لزوم اتخاذ دینداری و عقلانیتی تفسیری و هرمنوتیکی در زمانهٔ حال است.

واژه‌گان کلیدی: دیالکتیک، عقل، ایمان، افلاطون و کی‌یرک‌گارد.

فهرست مطالع

ج	فهرست مطالع
فصل اول: کلیات تحقیق		
۲	۱-۱- مقدمه:
۳	۱-۲- تعریف مسأله و بیان سؤالات تحقیق:
۵	۱-۳- پیشینه تحقیق:
۵	۱-۴- ضرورت تحقیق:
۶	۱-۵- فرضیات:
۶	۱-۶- اهداف و کاربرد تحقیق:
۶	۱-۷- روش تحقیق:
فصل دوم: ادبیات تحقیق		
۹	۲-۱- دیالکتیک؛
۹	۲-۱-۱- ارتباط دیالوگ، لوگوس و دیالکتیک:
۱۳	۲-۱-۲- دیالکتیک در نزد پیش سقراطیان:
۱۳	۲-۳- دیالکتیک در نزد زنون، سوفسٹاییان و سقراط:
۱۳	۳-۱-۲- زنون و سوفسٹاییان:
۱۴	۳-۲- سقراط
۱۵	۴-۱-۲- دیالکتیک در نزد افلاطون و ارسسطو؛
۱۵	۴-۱-۳- افلاطون:
۱۵	۴-۲- ارسسطو
۱۶	۵-۱-۲- دیالکتیک در نزد رواییان و فلاسفه قرون وسطی:
۱۶	۵-۱-۳- رواییان:
۱۷	۵-۲- قرون وسطی:
۱۷	۶-۱-۲- دیالکتیک در نزد دکارت و پیروانش:
۱۹	۶-۱-۳- دیالکتیک در نزد کانت و پیروانش:
۲۳	۷-۱-۲- دیالکتیک در نزد هگل و پیروانش:
۲۳	۷-۲- عقل در فلسفه افلاطون:
۲۴	۸-۱-۲- دیالکتیک در نزد یرکاراد:
۲۵	۸-۲- افلاطون
۲۵	۹-۱-۲- تولد و نسب خانوادگی:
۲۵	۹-۲- آشنایی با سقراط:

۲۶	۳-۴-۲- مهاجرت و سفر:
۲۷	۴-۴-۲- بازگشت به آتن و تأسیس آکادمی:
۲۷	۵-۴-۲- ناکامی در تربیت حاکم حکیم:
۲۷	۶-۴-۲- آثار:
۲۸	۱-۶-۴-۲- معیارهای تعیین ترتیب تاریخی آثار:
۲۸	۲-۶-۴-۲- مقام سقراط در آثار افلاطون:
۳۰	۵-۲- کی یرگارد:
۳۰	۱-۵-۲- زندگی و سوانح احوال:
۳۲	۲-۵-۲- آثار مهم و اصلی:

فصل سوم: سیر دیالکتیک عقل در فلسفه افلاطون

۳۶	۱-۳- زمینه های تفکر افلاطون:
۳۷	۲-۳- دیالکتیک در محاورات اولیه:
۳۸	۱-۲-۳- ماهیت روش سقراط:
۴۰	۲-۲-۳- موضوع محاورات اولیه :
۴۱	۳-۲-۳- روش مامایی سقراط در گفتگو:
۴۳	۴-۲-۳- دیالوگ و رهایی از پندار:
۴۴	۵-۲-۳- گفتگو و ظهور قواعد و معیارهای اخلاقی:
۴۴	۱-۵-۲-۳- نسبت معیارهای عقلی- اخلاقی و فرمان خداوند در گفتگوهای سقراطی:
۴۵	۴-۲-۳- ظهور حقیقت در کشاکش گفتگو:
۴۶	۱-۶-۲-۳- نسبت آشکارشدن حقیقت با ظهور کمالات در طرفین گفتگو:
۴۷	۱-۶-۲-۳- معیار ظهور حقیقت در گفتگوهای سقراطی:
۴۸	۷-۲-۳- روش سقراط در محاوره منون:
۴۹	۱-۷-۲-۳- امکان و نقص پیش شرط اصلی گفتگو:
۵۰	۲-۷-۲-۳- توصل سقراط به امور الهی و اسطورهای در میانه گفتگو:
۵۰	۳-۷-۲-۳- پاسخ سقراط و اشاره او به مواد ثالث:
۵۱	۴-۷-۲-۳- آموختن و ارتباط آن با یادآوری:
۵۲	۵-۷-۲-۳- وظایف طرفین گفتگو برای قرب به حقیقت:
۵۳	۸-۲-۳- سخن پایانی:
۵۴	۳-۳- دیالکتیک در محاورات میانی:
۵۴	۱-۳-۳- زبان ناگفتنی افلاطون:
۵۸	۲-۳-۳- تغییر روش در محاورات میانی:
۵۹	۳-۳-۳- موضوع محاورات میانی:
۶۰	۴-۳-۳- نسبت دانشی راستین با دیالکتیک:
۶۰	۳-۴-۳- ۱- دانش متعارف؛

۶۱	۲-۴-۳-۳- نسبت دانش راستین و خویشن داری:
۶۲	۵-۳-۳- سیر دیالکتیکی در رساله فایدون:
۶۴	۱-۵-۲-۳- ظهور گوشه هایی از دانش راستین سقراط به نحو عینی:
۶۵	۱-۵-۳-۳- موضع فیلسوف در برابر مرگ و زندگی:
۶۶	۲-۱-۵-۳-۳- نقدي بر سقراط در باب دخالت دادن عقیده در امور عقلی:
۶۷	۳-۱-۵-۳-۳- شناخت باطنی سقراط از فیلسوف بیگانه:
۶۸	۴-۱-۵-۳-۳- مرگی نامتعارف برای انسانی نامتعارف:
۷۰	۵-۱-۵-۳-۳- درس عملی سقراط در حین گفتگو درباره عروج روح:
۷۰	۶-۳-۳- انتقاد بر افلاطون در باب علم راستین و الزامات آن و پاسخ احتمالی وی:
۷۲	۷-۳-۳- مبنای انتخاب روش افلاطون در محاورات میانی:
۷۲	۷-۳-۳- دلیل انتخاب عناصر «عشق و زیبایی» در سیر دیالکتیکی:
۷۴	۸-۳-۳- سیر دیالکتیکی در محاوره مهمانی:
۷۴	۹-۱-۸-۳-۳- تواضع عقل در برابر مقام عشق:
۷۵	۱۰-۲-۸-۳-۳- نسبت امکان با عشق:
۷۶	۱۱-۳-۸-۳-۳- عشق مظہر زایندگی و جاودانگی:
۷۷	۱۲-۴-۸-۳-۳- مراحل عاشق شدن:
۷۷	۱۳-۱-۴-۸-۳-۳- مرحله اول:
۷۸	۱۴-۲-۴-۸-۳-۳- مرحله دوم:
۷۹	۱۵-۳-۴-۸-۳-۳- مرحله سوم:
۸۰	۱۶-۴-۴-۸-۳-۳- مرحله چهارم و پایانی:
۸۲	۱۷-۴-۳- دیالکتیک در محاورات پایانی.
۸۲	۱۸-۱-۴-۳- امکان مبنای فلسفه افلاطون:
۸۳	۱۹-۱-۱-۴-۳- سیر هستی وار تفکر افلاطون:
۸۳	۲۰-۲-۱-۴-۳- نقش حدود ماهوی در سیر صعودی دیالکتیکی:
۸۴	۲۱-۲-۴-۳- سیر نزولی دیالکتیک و بازگشت دوباره به عالم کثرت:
۸۵	۲۲-۱-۲-۴-۳- تقسیم و جمع (با هم نگری) ویژگی اساسی سیر نزولی دیالکتیک:
۸۵	۲۳-۲-۲-۴-۳- نظر محققان در خصوص سیر نزولی دیالکتیک:
۸۷	۲۴-۳-۴-۳- روش دیالکتیکی سقراط در فایدروس:
۹۰	۲۵-۱-۳-۴-۳- مراحل پکارگیری اصول سیر نزولی دیالکتیک:
۹۲	۲۶-۴-۴-۳- گستره فهم در تفکر افلاطونی:
۹۲	۲۷-۱-۴-۴-۳- مرتبه اول؛ فهم آفاقی حاصل از تفکر مفهومی و نظری:
۹۳	۲۸-۲-۴-۳- مرحله دوم؛ فهم انفسی طالب معرفت از خود و جهان هستی:
۹۳	۲۹-۳-۴-۳- مرحله سوم؛ فهم حاصل از تجربه وجودی در میان کثرات:
۹۴	۳۰-۱-۳-۴-۳- تبیین تجربه وجودی افلاطونی در میان کثرات با نظر به هرمنوتیک گادامر:

۹۷ نتیجه گیری:
 فصل چهارم: دیالکتیک ایمان در فلسفه کیبرکاراد و بررسی و مقایسه آن با دیالکتیک عقل در افلاطون
۱۰۰ ۴-۱- زمینه های ظهور مکتب اگزیستانسیالیسم در اروپا:
۱۰۰ ۴-۱-۱- نفوذ اراده بر عقل در مسیحیت:
۱۰۱ ۴-۲-۱- رابطه ضعف فلسفه و عرفان مسیحی و ظهور رنسانس:
۱۰۱ ۴-۳-۱- هبوط انسان به دنیا در دوره رنسانس:
۱۰۱ ۴-۴-۱- سیطره جنبه بشری عقل (<i>Ratio</i>) بر جنبه های الهی آن:
۱۰۲ ۴-۵- محدود شدن عقل بشری و طغیان بعد الهی او:
۱۰۲ ۴-۶- عکس العمل های مختلف در برابر راسیونالیسم:
۱۰۳ ۴-۷- عکس العمل کی برکاراد، نیچه و داستایفسکی در برابر راسیونالیسم:
۱۰۴ ۴-۸- بن بست نظریه "ترقی" و پیشرفت در تمدن اروپایی:
۱۰۴ ۴-۹- ظهور جنبه های عامیانه اگزیستانسیالیسم بعد از جنگ دوم جهانی:
۱۰۴ ۴-۱۰- اگزیستانسیالیسم فلسفی و انواع آن:
۱۰۵ ۴-۲- مبانی ایمان در اندیشه کی برکاراد:
۱۰۶ ۴-۲-۱- مسیحیت و نسبت های فرد با آن:
۱۰۶ ۴-۲-۲- طریق آفاقتی:
۱۰۷ ۴-۱-۱-۲- تخمینی و غیر یقینی بودن تحقیق تاریخی در نگرش آفاقتی:
۱۰۸ ۴-۲-۱-۱-۲- مبانی نقد کی برکاراد بر هگل:
۱۱۱ ۴-۱-۱-۲-۳- نسبت آفاقتی گری و جدائی سوزه و ایزه:
۱۱۳ ۴-۲-۱-۲- طریق انسی:
۱۱۵ ۴-۱-۲-۱- ن نقش شورمندی در سیر انسی ایمان:
۱۱۶ ۴-۲-۲-۱- حرکت دوگانه ایمان در سیر انسی:
۱۱۸ ۴-۲-۲-۳- مقولات دینی در سیر انسی:
۱۱۹ ۴-۲-۳- دیگر مقولات انسی:
۱۲۰ ۴-۳- نقد و بررسی:
۱۲۳ ۴-۴- فلسفه افلاطون جامع طریق آفاقتی و انسی:
۱۲۳ ۴-۴-۱- وجوده دینی و اشراقی تفکر افلاطون:
۱۲۵ ۴-۴-۲- مسئله تربیت:
۱۲۶ ۴-۴-۳- اتحاد امر کلی و عقلانی با امر انسی در حین گفتگو:
۱۲۷ ۴-۴-۴- حقیقت و نسبت آن با آفاقت و انس:
۱۲۸ ۴-۴-۵- جنبه های اجتماعی تفکر افلاطون:
۱۲۸ ۴-۵- منزل وجودی در تفکر کی برکاراد و مراتب معرفتی در تفکر افلاطون:
۱۳۰ ۴-۵-۱- منزل استحسان و مرتبه شناخت گمانی(حسی):
۱۳۰ ۴-۵-۲- منزل استحسان در نزد کیبرکاراد:

۱۳۰	-۲-۱-۵-۴- مرتبه شناخت گمان(حس) در نزد افلاطون:
۱۳۱	-۲-۵-۴- منزل اخلاق و معرفت اخلاقی:
۱۳۱	-۱-۲-۵-۴- منزل اخلاق در نزد کی یرکگارد:
۱۳۲	-۲-۵-۴- معرفت اخلاقی در نزد افلاطون:
۱۳۳	-۳-۵-۴- منزل ایمان و مرتبه شهود:
۱۳۳	-۱-۳-۵-۴- منزل ایمان در نزد کی یرکگارد:
۱۳۳	-۲-۳-۵-۴- مرتبه شهود در نزد افلاطون:
۱۳۵	-۴- وجود فراغلی و شعری تفکر کی یرکگارد و افلاطون:
۱۳۶	-۴- وجود استعاری و طنز:
۱۳۹	-۴- توجه به زندگی انسان و نسبت او با دیگری:

فصل پنجم: نتیجه گیری و پیشنهادات

۱۴۲	-۵- نتیجه گیری:
۱۴۲	-۱- انتباق عقل و ایمان بر امر مطلق و قدسی:
۱۴۲	-۲- حرکت وحدانی نفس به سوی امر مطلق و قدسی:
۱۴۳	-۳- توجه به اختلافات و میزان استعداد افراد در تربیت عقلی و ایمانی:
۱۴۳	-۱-۳-۵- تفسیر یکسویه افلاطون از عشق و پیامدهای آن:
۱۴۴	-۲-۳-۵- سیاست و علم در نظام فکری افلاطون:
۱۴۵	-۲-۳-۵- تفسیر یکسویه کی یرکگارد از ایمان:
۱۴۵	-۳-۵- لزوم اتخاذ دینداری و تفکری تفسیری و هرمنوتیکی در دنیای معاصر:

فصل اول

کلیات تحقیق

۱-۱- مقدمه:

در تفکر دینی و حکمی، خداوند تمامی وجود آدمی را مورد خطاب قرار می‌دهد، از این رو تمامی ابعاد و مراتب نفس او در معارف دینی مورد توجه است. این توجه ریشه در "حضور" یکپارچه بندمای دارد که خداوند خواهان آن است، به عبارت رساتر در تفکر دینی و حکمی شرط رشد آدمی فعلیت ابعاد مختلف وجود اوسست. و این امر میسر نخواهد شد مگر اینکه تمام واقعیت و موجودیت او در پیشگاه خداوند حاضر شده و از این طریق به فعلیت حقیقی خویش نائل شود. خود این حضور نیز مستلزم آن است که وجود آدمی شأنی علمی پیدا کند. به تعبیر حکمت اسلامی، «حضور» خبر از عدم غیاب و نشان از حاضر بودن امری مجرد در نزد مجرد دارد. و اگر کشش ایمانی و میل شوقي نسبت به مبدء، «حضور» مؤمن را در محضر خداوند میسر نماید، به گونه‌ای او را مجرد کرده و وجود او را فعلیت بخشیده است. در این صورت غایت شوق ایمانی با تلاش عقلی یکی شده و تقابلی میان آن دو وجود نداشته، بلکه نشان از این امر دارد که هر دوی آنها، مراتبی از مراتب نفسی واحدند که در نهایت سیر خود، در واقعیت آن نفس واحد مندک می‌شوند. به بیانی دیگر وحدت نفس در صورتی متحقق می‌شود، که قوا و مراتب آن خبر از امری واحد دهنده، یعنی اگر حس، خیال، عقل و شهود نتوانند به امری واحد اشاره کرده، در واقع و بر اساس تعالیم دینی بر صاحب چنین نفسی وحدت و حضور حاکم نیست، بلکه بر آن تکثر حکم می‌راند. حکما و عرفان امکان وقوع چنین حال یگانه‌ای را با تعالیمی چون "النفس فی وحدتها کل القوا" تبیین کرده‌اند. ما در تفکر افلاطونی با چنین نفسی مواجه‌ایم که با تمام قوا در محضر مثالِ خیر حاضر است و از این باب است که متفکران دینی همواره برای تبیین ایمان دینی و نسبت آن با عقل به نظام فلسفی او نظر داشته‌اند. اما با ظهور فلسفه جدید و با جدایی مرتبه بدن از نفس، قوای نفسانی آدمی هر یک به سمتی رفت و این هماهنگی نفسانی و به تبع آن، آن حضور ایمانی در محضر وجود که دین خواستار آن است، خدشده‌دار گردید. تفکر کییرکگارد به عنوان پدر اگزیستانسیالیست واکنشی بود به این پراکندگی نفسانی و انتقاد بر حرکت و سیر مراتب و قوایی از نفس که به

سوی بخش پدیداری و آفاقی عالم در سیر بوده و نیز تلاشی در جهت احیاء این حضور ایمانی با توجه به امکانات نفس آدمی. اما تفکر او نیز از پراکنده‌گی دنیای متعدد مصون نمانده و وی نیز راه افراط در پیش‌گرفته و تفکری یکسوانه و درون‌گرایانه ارائه داد. تفکری که با بسیاری از عرصه‌های بیرونی عالم از جمله با عقل و محصولات آن در تقابل است.

در تحقیق حاضر در فصل اول به بیان مسئله و مابقی الزامات تحقیق پرداخته و در فصل دوم به ترتیب به توضیح مختصری درباره سیر دیالکتیک در تاریخ فلسفه غرب تا هگل، دیالکتیک عقل و ایمان در نزد افلاطون و کی-یرکاراد و اجمالی درباره زندگی این دو فیلسوف پرداخته شده است.

در فصل سوم به زمینه فکری و سیر دیالکتیک عقل در فلسفه افلاطون در سه قسمت پرداخته شده است. در قسمت اول به سیر دیالکتیک در محاورت اولیه اشاره شده که در آن افلاطون از طریق گفتگوهای سقراطی در صدد بررسی امکان کسب معرفت از طریق دیالوگ و بحث اخلاقی و تربیتی است. او امکان کسب معرفت را به روش سلی و تواضعی انجام می‌دهد، یعنی از یک سو به ناتوانی خود در رسیدن به نتایج نظری گفتگو اعتراف - کرده و از دیگر سو با این اعتراف، محیط درونی و نفسانی خود و طرف گفتگو را متواضعانه در معرض کسب معرفت درست قرار می‌دهد و در این نیت است تا به نزدیک کردن و اتحاد عمل اخلاقی با کنکاش عقلی نائل آید. در قسمت بعدی به سیر دیالکتیک در محاورات میانی پرداخته شده، که در آن فیلسوف با سیر در عالم مثل، حقیقت تعاریف کلی و صفات اخلاقی مرحله اول را مشاهده می‌کند، این سیر در درون نفس فیلسوف و باطن عالم به واسطه نیروی عشق و عقل انجام می‌پذیرد. در بخش سوم به سیر نزولی فیلسوف پس از صعود نفسانی‌اش به عالم مثل و شهود مثال خیر پرداخته می‌شود.

در فصل چهارم ابتدا به زمینه‌های ظهور تفکر اگزیستانسیالیسم و سپس به مبانی ایمان در نظر کی-یرکاراد و از این طریق به نقدهای وی بر تفکر انتزاعی فلسفه دوران مدرن، و بعد از آن به تفکر انفسی وی و نقد آن پرداخته می‌شود. در مرحله بعد به ترتیب به مطالب زیر جهت مقایسه و بررسی تفکر این دو متفکر پرداخته شده است: ابتدا جمع طریق آفاقی و انفسی در تفکر افلاطون و شواهدی بر آن، سپس به مقایسه مراتب شناخت افلاطونی و منازل وجودی کی-یرکاراد با یکدیگر و در پایان به وجوده غیر فلسفی این دو تفکر اشاره‌ای شده است.

در فصل پنجم تحقیق در ذیل عنوانی چون: لزوم انطباق عقل و ایمان بر امر مطلق و قدسی، لزوم توجه به اختلافات و استعدادهای مختلف انسان‌ها در امر تربیت دینی و اخلاقی و پرهیز از یکسوانه نگری و لزوم اتخاذ دینداری و تفکری تفسیری و هرمنوتیکی، به عنوان نتیجه‌گیری و پیشنهاد به پایان خود می‌رسد.

۱- تعریف مسئله و بیان سؤالات تحقیق:

تطبیق عقل و ایمان همواره از دغدغه‌های فلاسفه و متفکران دینی در طول تاریخ بشر بوده است. در تفکر دینی-فلسفی عالم، چه در جهان اسلام و چه در جهان مسیحی-یهودی، متفکران عقل‌گرا همواره برای تطبیق ایمان دینی خویش با عقل، به تفکر افلاطون نظر داشته‌اند. به طور کلی می‌توان گفت که تفکر این اندیشمند بزرگ استعداد را داشته که همواره از سوی تمامی فلاسفه در هر دوره‌ای مورد بازبینی قرار گیرد. زیرا در تفکری وی،

تمام مراتب معرفتی اعم از حسی، خیالی، ریاضی، منطقی، اخلاقی، عقلی و شهودی وجود داشته و هر یک در رتبه خویش دارای اعتبار می‌باشند. اگر تمامی فلاسفه را با تأملی اجمالی مورد بازبینی قراردهیم، ایشان را از این چند مرتبه معرفتی خارج نمی‌بینیم. به عبارت دیگر، تمام مکاتب فلسفی را می‌توان تذکری دوباره به تفکر افلاطون دانست، با این تفاوت که "وجود" در هر دوره‌ای از دوران‌های تاریخی، به نحو متمایزی اما در چهارچوب همان مراتب افلاطونی، بر ایشان تجلی نموده است.

در مراتب شناخت افلاطونی، در مرحله حس، هیچ معرفت ثابتی وجود ندارد، بنابراین انسان در این مرحله همواره دچار گمان (دکسا) و تردید بسر می‌برد. در مرحله ریاضی و عقلی، عقل با گذر دیالکتیکی خویش به معرفتی ثابت و پایدار می‌رسد و متصف به صفات قانون، عقلانیت و اخلاق شده و از ناپایداری وجودی و شناختی گذر می‌کند. در مرحله‌ای که بالاتر از عقل است، فیلسوف به مرحله شهود ایده خیر نائل می‌شود، مرحله‌ای که تبیین آن دیگر از عهده پدیدارهای حسی و مفاهیم عقلی ساخته نیست و به همین دلیل است که افلاطون به اسطوره متولسل می‌شود. در این مرحله، دیگر دیالوگی به مانند مراحل قبلی وجود ندارد؛ بلکه در اینجا "مونولوگی" است از سوی وجود مطلق بر حکیمی که با گذر از مرحله عقلی-اخلاقی به خیر مطلق واصل گردیده است.

در اندیشه‌ای که کی‌یرک‌گارد ترسیم می‌کند، هر چند که از موضع ضد عقلانی وارد می‌شود، اما می‌توان با دقت به این مطلب پی‌برد که هر مرتبه‌ای از مراتب شناخت افلاطونی وجه مشابهتی با حالات اگزیستانسیالی دارد که کی‌یرک‌گارد برای انسان توصیف می‌کند، وجود دارد. بدین صورت که در مرحله استحسانی آدمی بر جای محکمی قرار ندارد و دارای وجودی متزلزل و مشوش است و یا به تعبیر افلاطون، ذهن او با پدیدارهای حسی به جهان پیرامون می‌نگرد و به همین دلیل همواره دچار گمان (دکسا) است. در مرحله دوم که مرحله اخلاق است، انسان به معیارهای اخلاقی گردن نهاده و ندای "عقل کل" را در زندگی خویش اجرا می‌کند و این مقصود مشابهت دارد با تلاش‌های سقراط در تبلیغ افراد به حیات عقلانی-اخلاقی‌شان. اما به نظر کی‌یرک‌گارد فرد باز احساس خلاء کرده و کشش عمیق او به مطلق، یا به تعبیر افلاطونی عشق او به "حقیقت" و "خیر مطلق"، او را از مرحله اخلاقی-عقلی به مرحله دینی وارد می‌سازد. در اینجاست که فرد نظاره‌گر ابدیت و جاودانگی است و شناخت او از خداوند دیگر به طریق معارف نمی‌باشد، بلکه در اینجا آنچه حکمرانی می‌کند، حکم امر مطلق است.

اما وجه اختلاف این دو سیر در این است که دغدغه کی‌یرک‌گارد دغدغه‌ای است فردی، یعنی نجات فرد از دستگاه یکپارچه هگلی که فردانیت، احساسات و گرایش‌های ایمانی و وجودی افراد را نادیده می‌گیرد. او دغدغه بازگشت به اجتماع و آموزش و یا تحقق یافته‌های خویش را در آن ندارد. در حالیکه هدف افلاطون از این سیر اولاً، نجات خود حکیم از توهمات و حجابهای دنیای محسوس و متخلق شدن به صفات عقلانی-اخلاقی و در نهایت شهود ایده خیر و در ثانی بازگشت به اجتماع برای دستگیری از افراد مستعد این سیر و نیز تحقق خیر در کل بدنۀ شهر و اجتماع همانند تحقق آن در شخصیت حکیم.

سؤالات:

۱. چگونگی سیر دیالکتیک افلاطونی و مراحل آن؟
۲. ماهیت سیر دیالکتیک ایمان در کی یرکگاره چیست؟
۳. سیر دیالکتیکی عقل و ایمان در مواردی اشتراک و اختلاف دارند؟

۱-۳- پیشینه تحقیق:

در این زمینه و نزدیک به این تحقیق پایان نامه‌های و رساله‌هایی به شرح ذیل انجام گرفته است:

۱. ایده خبر در فلسفه افلاطون، پویا صادق، دانشکده ادبیات دانشگاه تهران.
۲. انفسی بودن در تفکر کی یرکگاره، سایه میثمی، دانشکده ادبیات دانشگاه تهران، به راهنمایی دکتر محمود خاتمی.
۳. تجدید تصوف در تفکر کی یرکگاره، مهتاب مستعان، دانشکده ادبیات دانشگاه تهران، به راهنمایی دکتر سید احمد فردید.
۴. تلازم نظر و عمل در فعل اخلاقی از دیدگاه سocrates و افلاطون، حسین فرخنده، دانشکده علوم انسانی دانشگاه تربیت مدرس، به راهنمایی دکتر سید محمدرضا بهشتی.
۵. خدا در فلسفه‌های اگزیستانس: سورن کی یرکگاره، کارل یاسپرس و گابریل مارسل، داود سیروس، دانشکده ادبیات دانشگاه تهران.
۶. دیالکتیک، موسی دیباچ، دانشکده ادبیات دانشگاه تهران.
۷. سفر نفس و سیر نزولی و صعودی آن در فلسفه افلاطون و مقایسه آن با عرفان احمد غزالی، نصر الله پور جوادی، دانشکده ادبیات دانشگاه تهران.
۸. کی یرکگاره و وظیفه انسان، علی اصغری، دانشکده ادبیات دانشگاه تهران، به راهنمایی دکتر محمود خاتمی.

۱-۴- ضرورت تحقیق:

۱. توجه و تذکر به این نکته که سیر دیالکتیک افلاطون برخلاف تفکر دوره متجدد در نهایت به وادی ایمان دینی و شهود عرفانی منجر می‌شود.
۲. تذکر به این مسئله که در مبحث شناخت عقلانی و تقرب وجودی و ایمانی به امر مطلق، بایستی تمام ابعاد نفس آدمی اعم از حسی، عقلانی و ایمانی با حفظ مراتب شان مورد توجه قرار گیرند.
۳. تذکر و توجه به این مطلب که تنها دستگاه دینی، عرفانی و حکمی است که برای تمام ابعاد وجودی و نفسانی انسان در مسیر شناخت امر مطلق و قدسی که شناخت حقیقی و یقینی محسوب می‌شود، ارزش قائل است.

فصل دوم

ادبیات تحقیق

۱-۲- دیالکتیک:

واژه دیالکتیک (*Dialektike*) در زبان یونانی از فعل *Dialegesthai* (διαλεγεσθαι) منشعب شده است. کلمه اخیر به معنی «بحث کردن، به نوبت صحبت کردن و با یکدیگر گفتگو کردن» است. خود این کلمه مرکب از پیشوند *Dia* و فعل *Legin* می‌باشد. پیشوند *Dia* معانی گوناگونی از قبیل «باهم، سراسر، از راه و به سبب» دارد. فعل *Legin* به معانی از قبیل «صحبت کردن، سخن گفتن، گردآوردن، برگزیدن و دسته‌بندی کردن» می‌باشد. از طرفی فعل *Legin* ریشه کلمه *Logos* (λόγος) است و خود *Logos* به معنای «کلمه، سخن، بیان، عقل و ...» می‌باشد.^۱ از طرف دیگر فعل *Dialegesthai* ریشه دیالوگ (*διαλογός*) است (ترابی، ۱۳۸۴). از این رو دیالوگ، لوگوس و دیالکتیک ارتباط وثیقی با هم دارند.

۱-۱- ارتباط دیالوگ، لوگوس و دیالکتیک:

می‌توان از سخن یاسپرس درباره ارتباط موضوع با افراد و حالاتشان و دیگر عناصر موجود در عرصه گفتگوهای سقراطی در تبیین این ارتباط سه گانه استفاده کرد، او در این باره می‌گوید: «شکل دیالوگ‌های سقراطی در محاورات افلاطونی به سبب ارتباط موضوع با اشخاص و حالات آنها اجازه می‌دهد که معنی منطقی و معنی وجودی یک اندیشه در یک زمان نمایان گردد» (یاسپرس، ۱۳۵۷؛ ۷۹). به عبارت دیگر دیالوگ و گفتگو متناسب با نوع موضوع و نسبتی که طرفین گفتگو با موضوع دارند و حال و هوایی که در آن زمانه خاص بر محیط گفتگو

۱. مارتین هایدگر در کتاب Early Greek Thinking به بررسی معانی واژه‌های *Logos*، *Legin* پرداخته و تفسیرهایی خود را از آنها ارائه کرده است. آقای سید مجید کمالی در پایان نامه خود تحت عنوان «تفسیر هایدگر از لوگوس و حقیقت زبان» به بررسی این موضوع پرداخته است. ضمناً برای بررسی واژه لوگوس می‌توان به منابع زیر مراجعه کرد:

(الف) زبان شناسی و ادبیات و تاریخچه چند اصطلاح، ترجمه کورش صفوی، انتشارات هرمس، ۱۳۷۷.
ب) درآمدی به فلسفه افلاطون: شناخت موانع انس با افلاطون، پایان نامه کارشناسی ارشد شهراب گنجی مراد، دانشگاه تهران، دانشکده ادبیات، ۱۳۸۳.